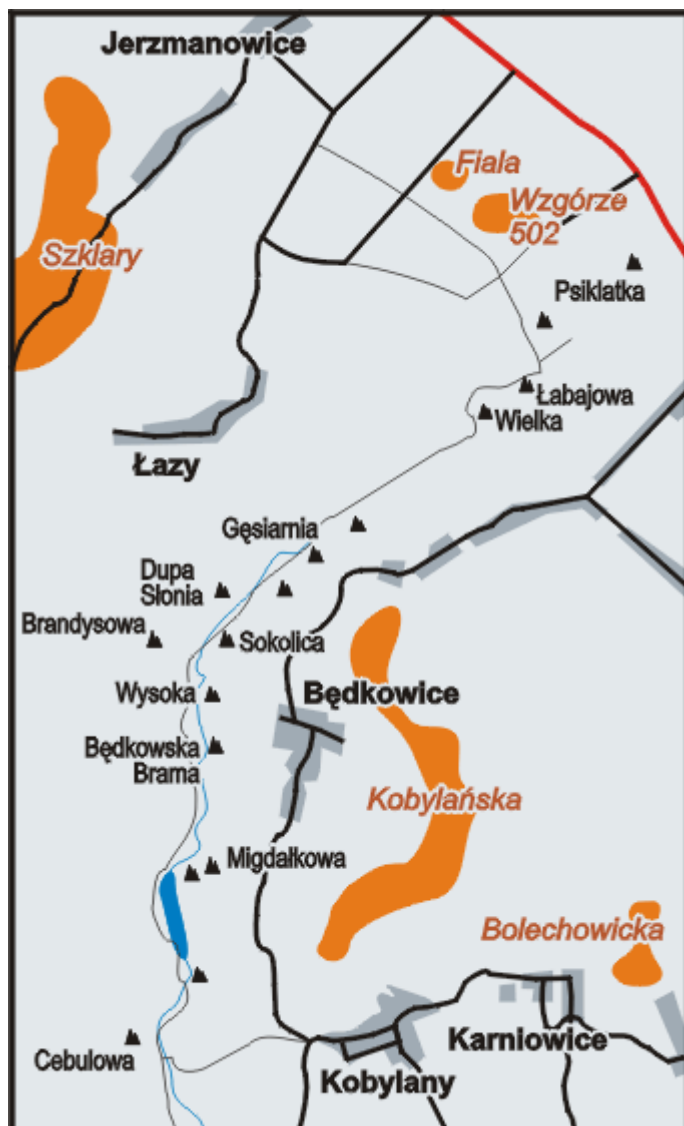

Sokolica

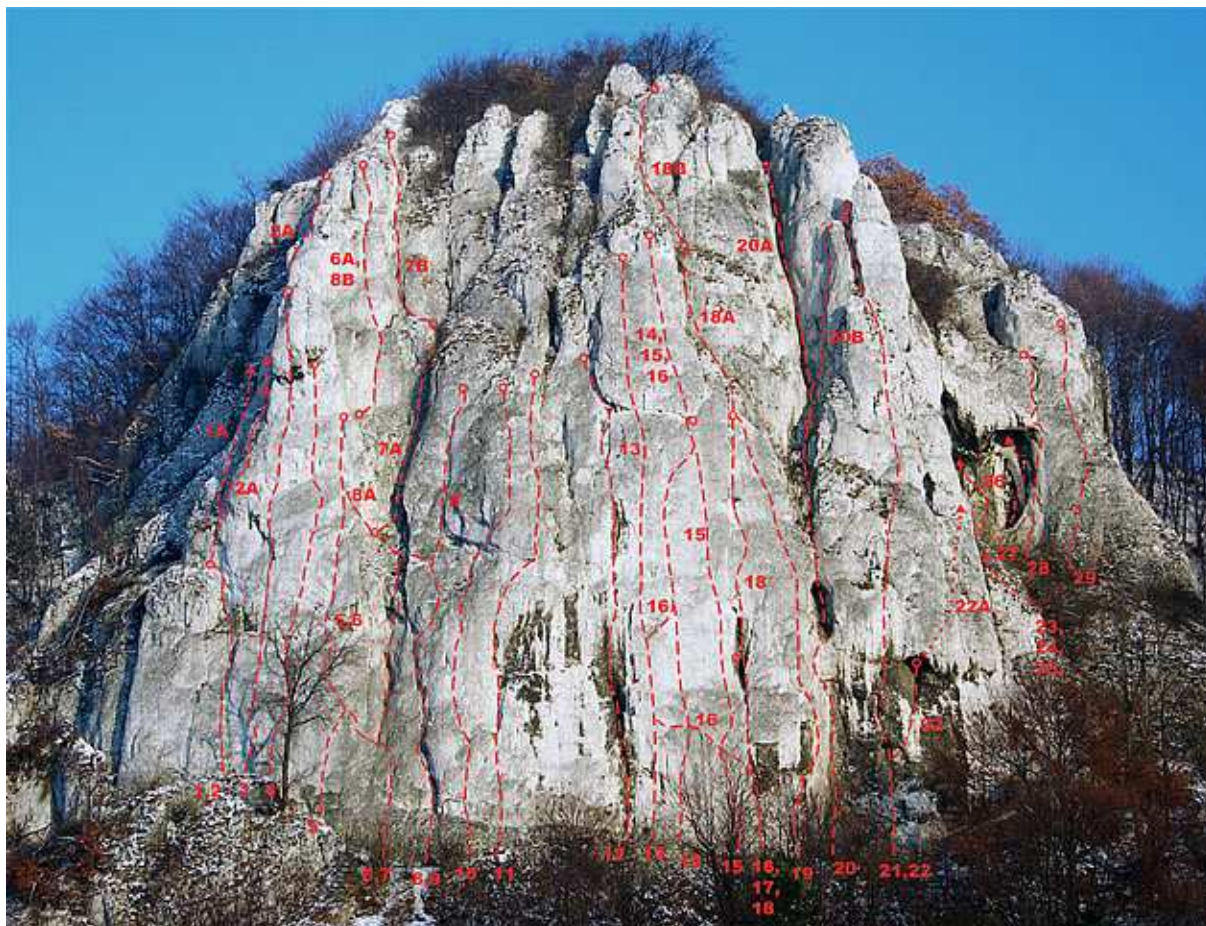
Sokolica w Dolinie Będkowskiej jest największą ścianą wapienną na Jurze. Jej wysokość dochodzi do 70m. Jako jedna z nielicznych w naszych skałkach oferuje naturalne możliwości wspinania drogami więcej niż jednowyciągowymi.

INFORMACJE PRAKTYCZNE

Jak trafić pod Sokolicę? Najlepiej dojść pod ścianę od góry drogą obok cmentarza. Dojście z centrum Będkowiec zajmuje około 10 do 15 minut. Do tej pory ściany Sokolicy były umiarkowanie uczęszczane przez wspinaczy. Mam nadzieję, że wykonane prace przyczynią się do większej popularności tej ściany.

W trakcie zjazdów z dróg oraz przy asekuracji należy pamiętać obowiązkowo o zawiązaniu węzła na końcu liny.

Niewiele jest ścian skałkowych w Polsce oferujących tak długie i zróżnicowane drogi o komfortowej asekuracji.

1. Droga Bały (1 wyciąg) V+ (7R+ST), 17m
 1A. Droga Bały (2 wyciąg) IV (TRAD) - przebieg drogi niepewny
 M. Bała, S. Urbański, 1955
2. Lot na Brandysa (1 wyciąg) V+ (7R+ST), 17m
 2A. Lot na Brandysa (2 wyciąg) V+ (11R+ST), 30m, stanowisko pośrednie do zjazdu
 RP: K. Skoczylas, 2007
3. Lewy Świecznik VI.3+ (13R+ST), 30m
 HK: J. Kielkowski, A. Uznański, 1963
 RP: T. Opozda, 1979
4. Gwiezdne Wrota VI.3+ (11R+ST), 25m
 RP: P.Drobot, 1998
5. Gruby Lolek VI.4 (12R+ST), 20m
 RP: J. Trzemżański, 2006
6. Wiosenne Palenie Trawy (1 wyciąg) VI.2 (11R+ST), 25m
 6A. Wiosenne Palenie Trawy (2 wyciąg) VI+ (9+ST), 20m
 RP: P. Drobot, 2000
7. Lewy Komin (1 wyciąg) V+ (7R+ST), 20m
 7A. Lewy Komin (2 wyciąg) V+ (7R+ST), 20m
 7B. Lewy Komin (3 wyciąg) V- (7R+ST), 17m
 HK: Pokutnicy
 Klasycznie: Kaskaderzy, po 1970

8. Warianty Miksera (1 wyciąg) VI+ (8R+ST), 20m
8A. Warianty Miksera (2 wyciąg) VI (4R+ST), 15m
8B. Warianty Miksera (3 wyciąg) VI+ (9R+ST), 20m
RP: P. Drobot, U. Wróbel, 2000

9. Zemsta Bonifratrów VI.1+ (13R+ST), 25m
HK: J. Zając, prawdopodobnie około 1970
RP: P. Drobot, 1999

10. Lot Świstaka VI.3+ (15R+ST), 25m
RP: P. Drobot, 1999

11. Droga Skwirczyńskiego VI.2 (14R+ST), 25m
HK: A. Skwirczyński, S. Rzeźnik, 1972
RP: T. Opozda, 1979

12. Droga Łapińskiego-Paszuchy VI.1+ (14R+ST), 30m
HK: Cz. Łapiński, K. Paszucha 1941
RP: T. Opozda 1979
Solo: R. Malczyk 1985r.

13. Mikrokosmos VI.4+ (18R+ST), 40m
RP: P. Drobot, 1999

14. Golumek Konfucjusz Kurt VI.5 (20R+ST), 43m, stanowisko pośrednie tylko do zjazdu
RP: W. Kurtyka, 1990

15. Czerwone Światła na Monte Cassino VI.5+ (20R+ST), 45m, stanowisko pośrednie tylko do zjazdu
RP: P. Drobot, 2000

16. Superdirettissima VI.4+ (22R+ST), 50m, stanowisko pośrednie tylko do zjazdu
HK: L. Nowiński, 1965
RP (na 2 wyciągi): A. Marcisz, 1986
RP w 1 wyciągu): P. Drobot, 1999

17. Ostapowski do Grotki V+ (7R+ST), 15m
HK: E. Ostapowski, W. Stonawski, przed 1970

18. Droga Ostapowskiego VI.1+ (14R+ST), 30m, pierwotnie dwa wyciągi, obecnie chodzone jako jeden
18A. Droga Ostapowskiego (2 wyciąg) V+ (3H+TRAD+RZ), 15m
18B. Droga Ostapowskiego (3 wyciąg) IV- (2H+TRAD+RZ), 15m
HK: E. Ostapowski, W. Stonawski, przed 1970r
TR: W. Kurtyka, 1978
Solo: R. Malczyk, 1985

19. Paryż-Dakar VI.4+ 16R+ST, 30m
RP: P. Drobot, 2000

20. Prawy Komin (1 wyciąg) VI+ (14R+ST), 35m

20A. Prawy Komin (2 wyciąg) V+ (10R+ST), 25m

HK: Pokutnicy

Klasycznie: Kaskaderzy po 1970

Solo: K. Miodowicz 1978

20B. Wariant na Prawy Świecznik VI (10R+ST), 20m

Klasycznie: Kaskaderzy po 1970

21. Prawy Świecznik VI.2 (2H+1P+TRAD+ST!!), 50m, krucho, stałe punkty asekuracyjne tylko na odcinku z drogą Supermeni

RP: T. Opozda, 1979

22. Supermeni V- (3H+TRAD+ST), 15m

Klasycznie: Kaskaderzy po 1970

22A. Sztolnia Supermenów III (TRAD+ST), 20m, koniec na stanowisku u wylotu sztolni na drodze Rysa Pokutników

Klasycznie: Kaskaderzy po 1970

23. Droga Dobrowolskiego-Łapińskiego V+ (1H+TRAD!+ST), 25m, niewidoczna na zdjęciu

A. Dobrowolski, Cz. Łapiński, 1944

24. Rysa Pokutników VI+ (8R+ST), 20m, niewidoczna na zdjęciu

HK: K. Paszucha, M. Paully, 1938

25. projekt (9R+ST), niewidoczny na zdjęciu

26. Z Ręką na Sercu VI.3+/4 (7R+ST), 20m, częściowo nie widoczna

HK: A. Skwirczyński, 1963

RP: R. Benduski, 1987

27. Droga Malczyka VI.3 (TRAD!!), 17m, droga przechodzi przez komin

R. Malczyk, przed 1980

28. Migotanie Zastawek VI.3 (7R+ST), 15m

RP: P. Drobot, 1999

29. Fantasmagoria VI.2 (2R+3S+RZ), 20m

RP: M. Marcinek, A. Winnicki, 1994

30. projekt

31. projekt

32. Zdrapka VI (TRAD), 10m

TR: A. Skwirczyński

Solo: M. Biedrzycki 1996

Skała na Tomaszówkach

W ostatnim czasie dokonałem obicia i oczyszczenia Skały na Tomaszówkach (pomiędzy Psiklatką a Łabajową) w Dolinie Będkowskiej. W pracach ekiperskich pomagali: "Małeństwo", "Bazyl" i "Hazy". Oto topo oraz wykaz dróg wraz z autorami, proponowanymi wycenami oraz stanem asekuracji:

1. Małeństwo V+, Beata Żbikowska - 3R+RZ
2. Za Cięcie Róży... IV+, Mateusz Paradowski - asekuracja własna
3. Paczka Bananów VI.2, Andrzej Kościelniak - 4R+RZ
4. Hazizm Stosowany VI.1, Tadeusz Sokołowski - 4R+RZ
5. ...Kolec w Duszy VI.1, Mateusz Paradowski - 4R+RZ

Mała Turnia

Mała Turnia znajduje się na wschodnim stoku Doliny Będkowskiej w odległości zaledwie 200-300 metrów od Łabajowej, tuż przy Wielkiej Turni. Zgodnie z nazwą nie jest to największa skała Skałkach Podkrakowskich. Drogi na jej czołowej ścianie mają długość ok. 12 metrów.

Drogi na Małej Turni powstały jesienią 2009 i wiosną 2010 roku za sprawą pracy (20 dni roboczych) włożonej przez Przemka Stefana Rostka. Ringi i klej ufundowała Fundacja Wspinka.

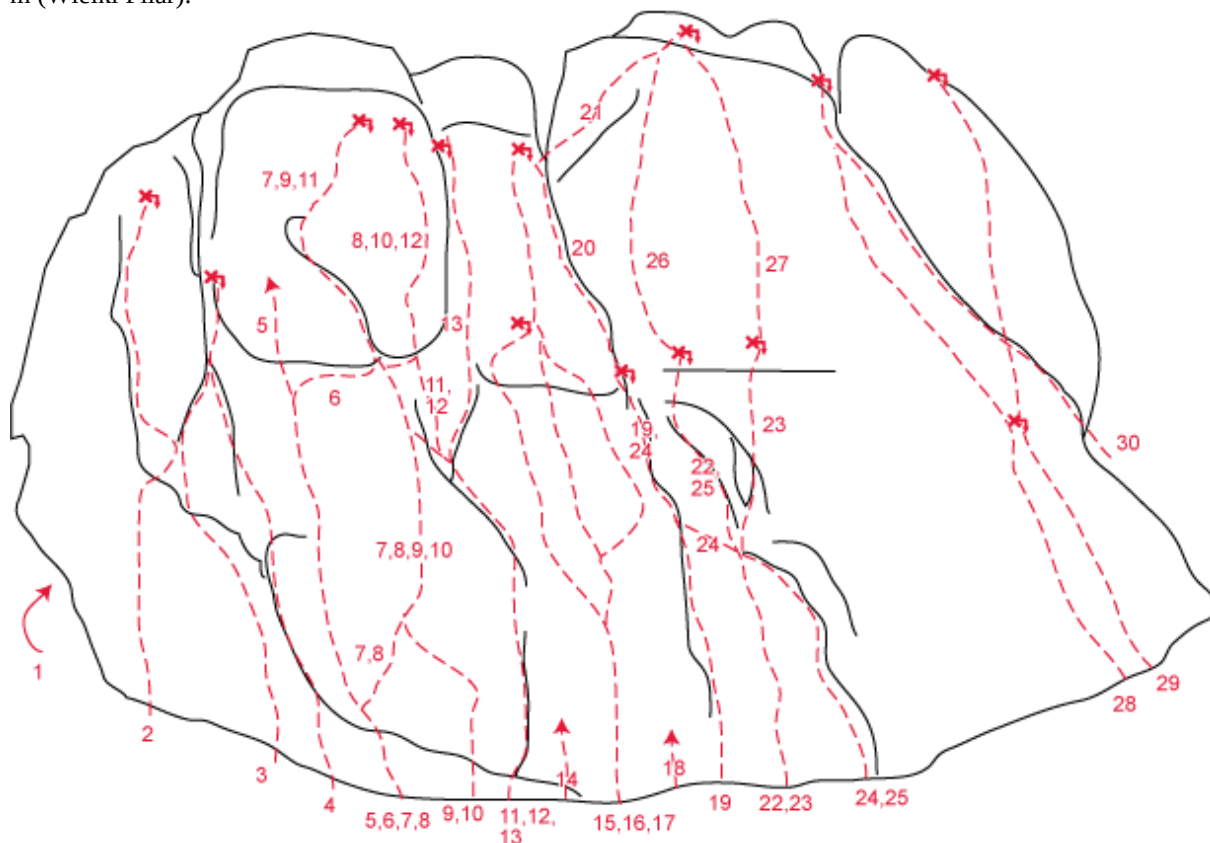
1. Stymulator Lotów VI.4+
2. Chwilarek VI+/1
3. Funt Kłaków VI.1
4. Huryska VI+
5. Niedoczekanie VI.2/2+
6. Piotruś I Wilk VI+

- 5. Niedoczekanie VI.2/2+
- 6. Piotruś I Wilk VI+
- 7. Androff V+
- 8. Andron V+

Wielka Turnia

Wielka Turnia znajduje się na wschodnim stoku Doliny Będkowskiej w odległości zaledwie 200-300 metrów od Łabajowej. I zgodnie z nazwą jest jedną z większych skał w Skałkach Podkrakowskich, długość dróg nawet 40 m (Wielki Filar).

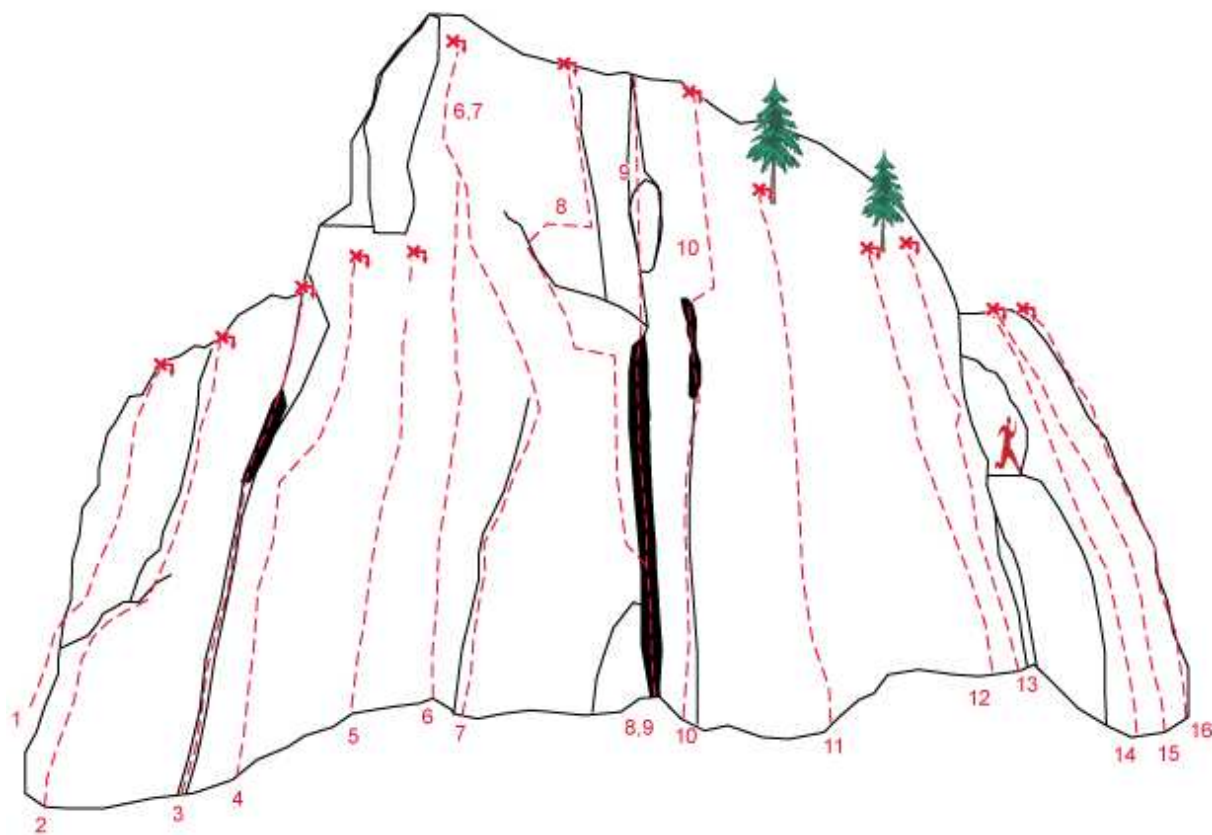

1. Senne Przepowiednie VI.3+
2. Mañana VI.3+
3. Szybki Lopez VI.2+
4. Wolny Lopez VI.2
5. projekt
6. Łowcy Pasikoników VI.4+/5
7. Cztery Pory Roku VI.4+
8. Salwa Burtowa VI.4+
9. Dwanaście Szparagów Dekady VI.5
10. Pancerne Szparagi VI.5
11. Przywilej Węża VI.3/3+
12. Pancernik Kieszonkowy VI.3+/4
13. Będkowice Mon Amour VI.1+
14. projekt
15. Calineczka VI.4
16. Prostowanie Triumwiratu VI.3+/4
17. Triumwirat VI.3+
18. projekt
19. Toy Story VI+
20. Toy Story 2 V+
21. Toy Story 3 IV-
22. Twist Again VI.3
23. Płucko VI.3
24. Uciekające Kurczaki VI+
25. Długa Lista Zalet Twista VI.3
26. Płyta Dawida VI.3+/4
27. Cynaderki VI.1+
28. Meander V+
29. Wielki Filar V
30. Ukośnik IV

Zakłęty Mur

Zakłęty Mur znajduje się na wschodnim stoku Doliny Będkowskiej w odległości zaledwie 50 metrów od Wielkiej Turni i 20 metrów od Misiaczka. Zakłęty Mur w najwyższym punkcie osiąga wysokość 25 metrów.

Drogi zostały ubezpieczone kotwami firmy Raumer i osadzone na kleju Hilti (HY150) dzięki wsparciu finansowemu Polskiego Związku Alpinizmu.

1. Ostroga VI+
2. Rysa Prawdziwych Mężczyzn (i Jednej Dziewczyny) VI
3. Kominek Przeziorowy IV+
4. Potańcówka VI+, potrzebna kość (rozmiar 5-7)
5. Mordarka VI.2
6. Noc Listopadowa VI.1
7. Droga Pionierów V
8. Trawersy Kentucky VI.1
9. komin, ? (bez przejścia)
10. Siekierka V
11. Sekwencja VI+
12. Widok z Okna VI/VI+
13. Przybyli Ułani VI+
14. Bardziej Lewa Kazalnica IV+
15. Lewa Kazalnica V-
16. Prawa Kazalnica V

Misiaczek

Misiaczek, niewielka kilkumetrowa skała, znajduje się na wschodnim stoku Doliny Będkowskiej w odległości zaledwie 20 metrów od Zakłętego Muru.

1. Trzeci Miś III+ (3H)
2. Lewy Miś IV (3R+ST)
3. Prawy Miś V (1R+DDS+ST)

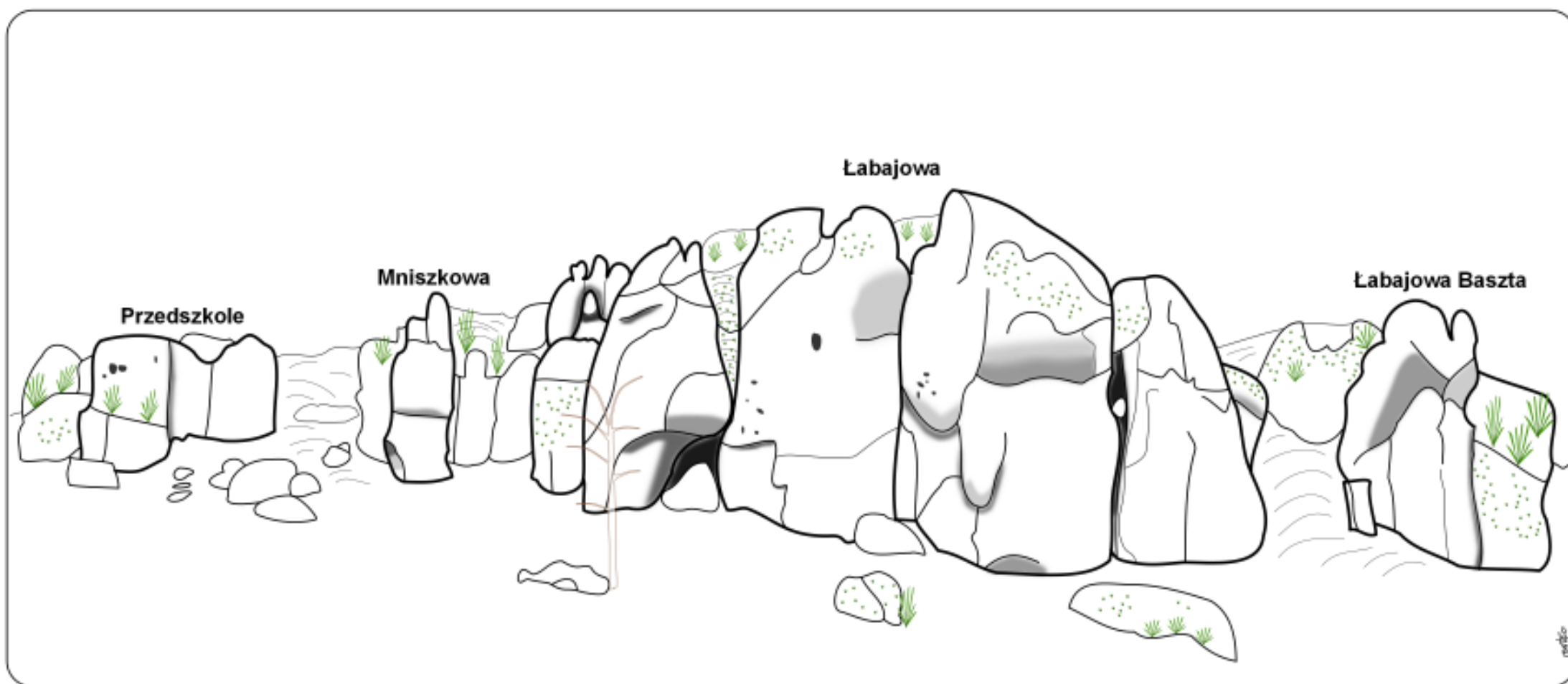
Brandysowa

Brandysowa znajduje się w bocznej odnodze Doliny Będkowskiej, odchodzącej na zachód na przeciwko Sokolicy. Osiąga wysokość 30 metrów. Na początku 2005 roku za sprawą Łukasza Kieconia, Marcina Kieconia i Grzegorza Rettingera została przywrócona do wspinania (patrz Brandysowa - reaktywacja).

1. Trwoga Dendrologa VI+ (7r+st)
2. Filar Brandysowej VI.2+ (10r+st)
3. Wszystkie Porachunki Świata VI.4 (12r+st) prostowanie Filara Brandysowej
4. Brandysowa Rysa VI.3+ (12r+st) start rysa, okap wspólnie z Arią..., powyżej trawers w lewo do połączenia z Porachunkami
5. Rejterada VI.2 (13r+st) start Brandysową Rysą, pod okapem trawers i wyjście Diretissimą
6. Aria Dla Atlety VI.5 (12r+st)
7. Masala VI.3+ (12r+st) prostowanie Diretissimy od dołu oraz niezależnie przez okap
8. Diretissima Brandysowej VI.1+ (10r+st)
9. Z Różańcem w Dłoni VI.3+/4 (11r+st) ogr. - bez rysy Półksiężycy; płytą pomiędzy Półksiężycem a Diretissimą, z którą łączy się pod okapem
10. Półksiężyc VI+ (8r+st)
11. Kontroler Klimatów Moralnych VI.2+ (7r+st)
12. Rysa Kozickiego VI.1+ (6r+st)

GRUPA ŁABAJOWEJ

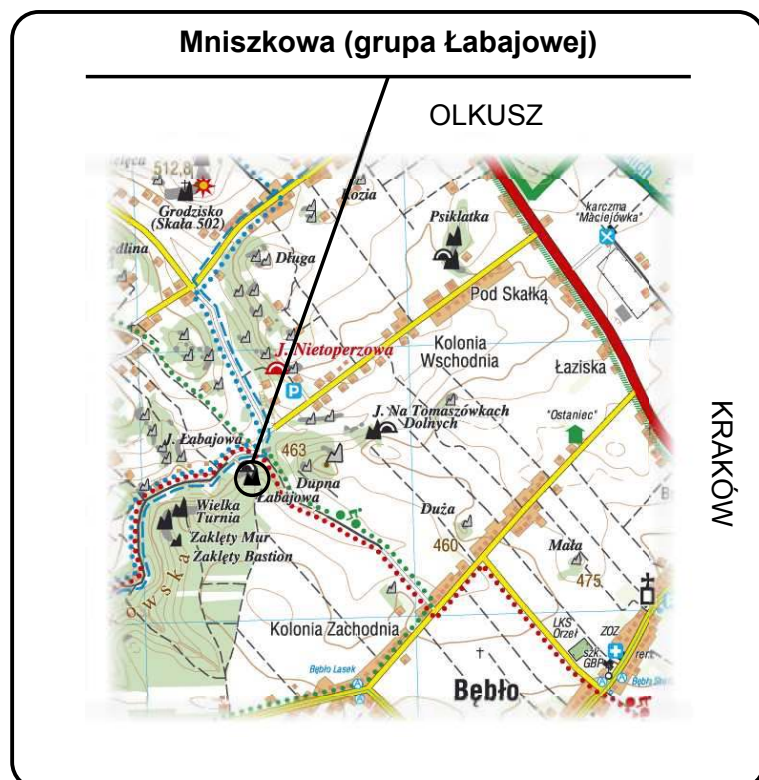
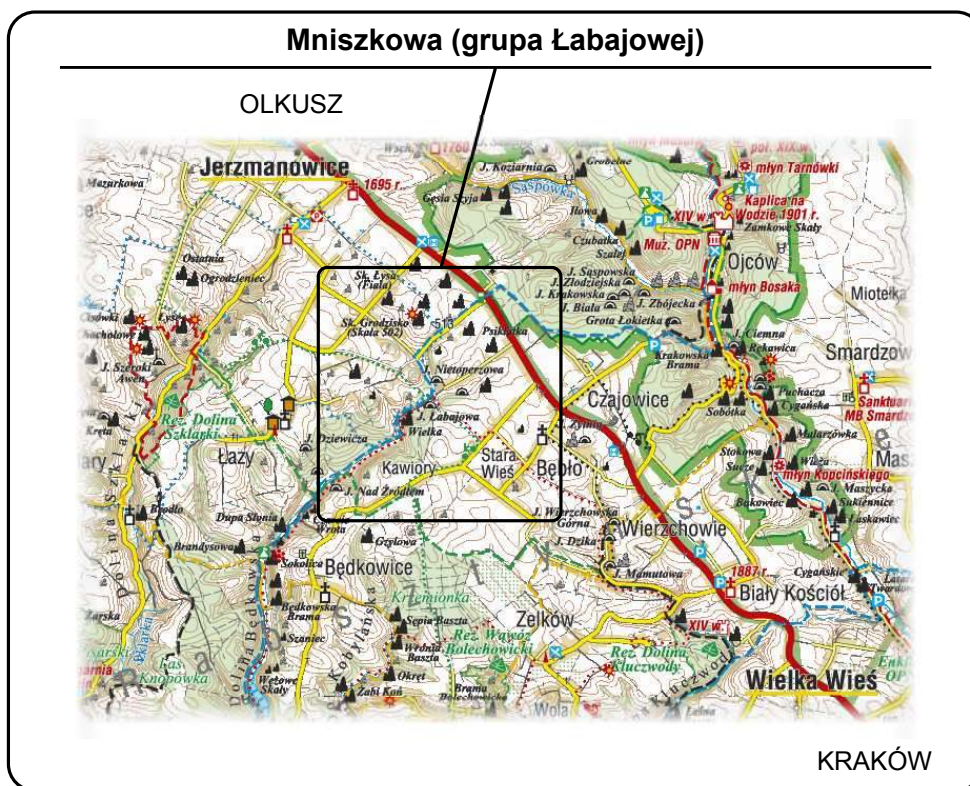
MNISZKOWA

Od Krakowa jedziemy szosą nr 94 na Olkusz. Za miejscowością Biały Kościół skręcamy w lewo w boczną drogę, zgodnie ze wskazaniem drogowego znaku turystycznego "Jaskinia Nietoperzowa". Skręt znajduje się kilkadziesiąt metrów za Karczmą Maciejówką, położoną po przeciwnej stronie "olkuskiej".

Jadąc z przeciwnej strony skręcamy w prawo po minięciu miejscowości Jerzmanowice, kierując się podobnie na Jaskinię Nietoperzową.

Odległości: od Krakowa – 24 km, od Olkusza – 20 km.

Koordynaty geograficzne: 50°11'26.62"N, 19°46'21.96"E (50.190729, 19.772766)

„Mniszkowa” jest zlokalizowana na początku Doliny Będkowskiej od jej wschodniej strony, nieopodal popularnej Łabajowej. Znajduje się kilkadziesiąt metrów od końca asfaltowej drogi biegnącej w bok od szosy z Krakowa do Olkusza nr 94 w kierunku Jaskini Nietoperzowej. Samochód najlepiej zaparkować na małym polnym parkingu przy końcu asfaltu. Idąc dalej kamienistą drogą, po kilkunastu metrach dochodzimy do ogrodzenia, które omijamy z lewej strony (od drogi z Bębła) a następnie ścieżką pod skałami "Przedszkola" dochodzimy do Mniszkowej i Łabajowej.

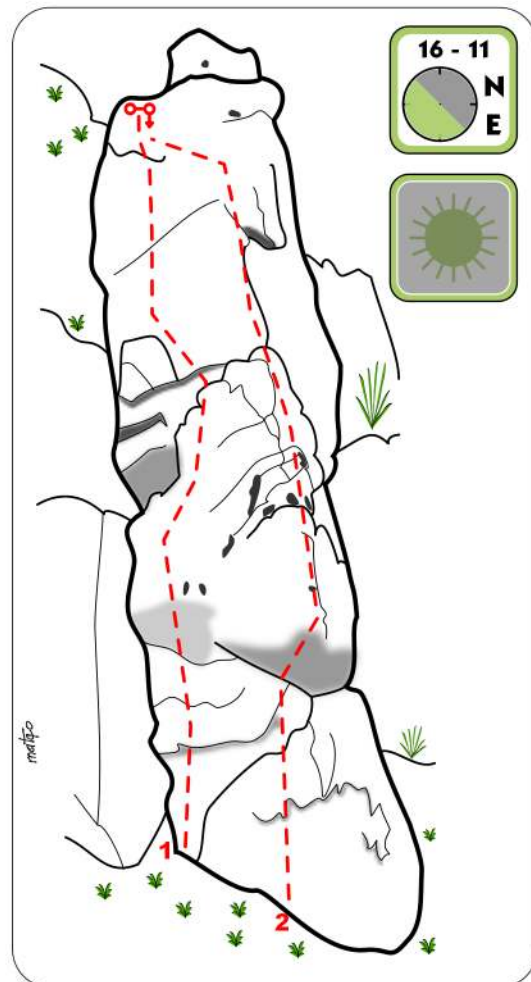
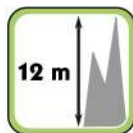
Skała ma 12 m wysokości i z uwagi na znaczne zacienienie idealnie nadaje się na upalne dni.

6 dróg wspinaczkowych na "Mniszkowej" zostało przygotowanych i wyposażonych w kompletną asekurację przez Mateusza Paradowskiego.

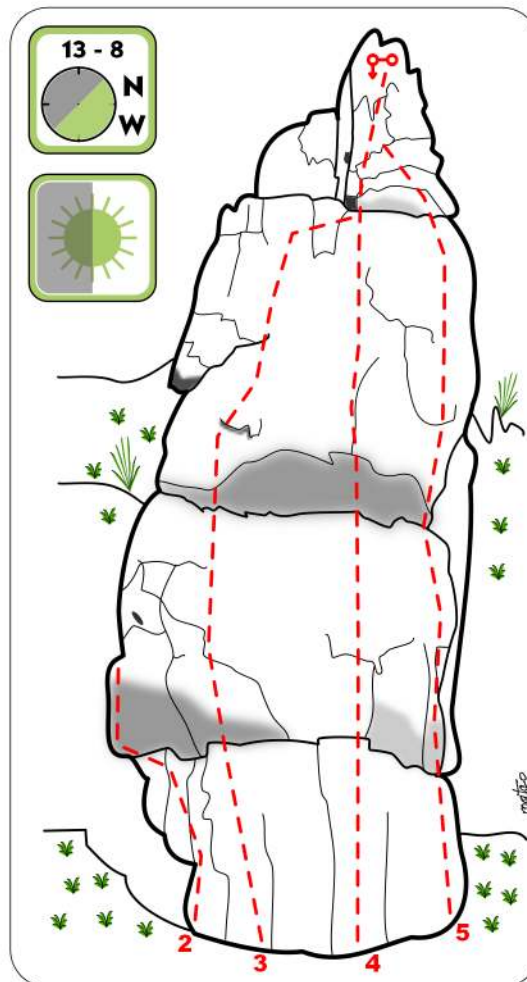
Działka wraz ze skałami grupy Łabajowej należy do prywatnego właściciela, który zgadza się na uprawianie wspinaczki na jego terenie. Biwakowanie i organizowanie imprez na polanie pod Łabajową jest możliwe po uzgodnieniu z właścicielem.

Wchodząc na prywatny teren, by się wspinać, bierzemy całkowitą odpowiedzialność za uprawianie tego sportu na siebie i pamiętajmy, że jesteśmy gośćmi u kogoś z pełnymi konsekwencjami tego stanu rzeczy!

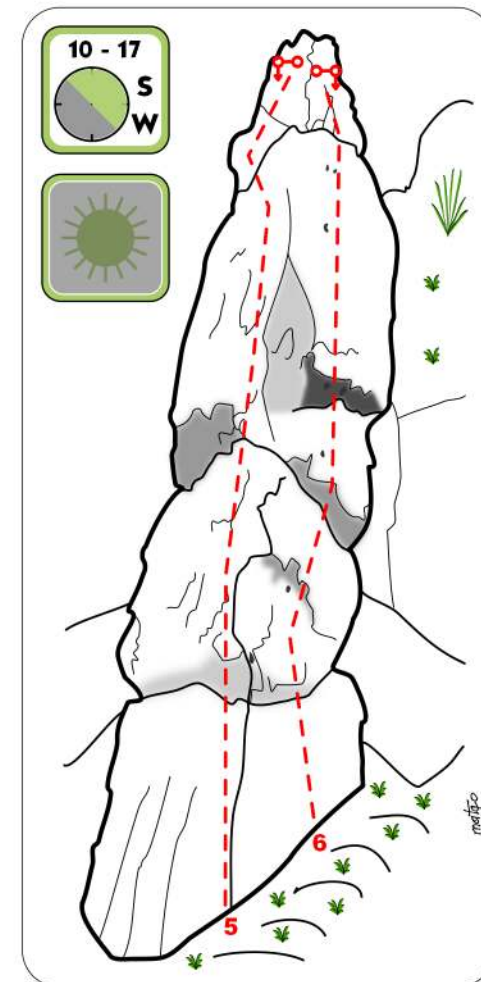
Mniszkowa (grupa Łabajowej)

1. Ambona V- (4R + StZ)
2. Kancik V+ (4R + StZ)

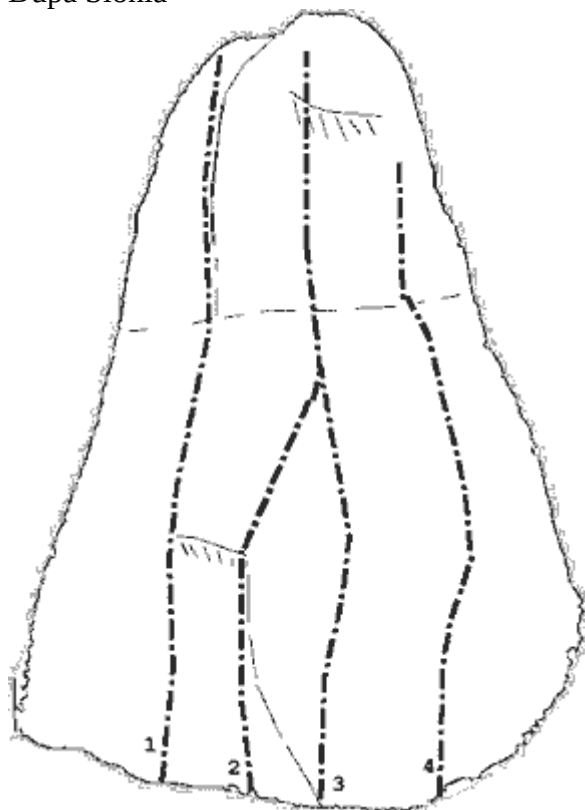

3. Sekret Mnicha V+ (4R + StZ)
4. Tajemnicza Kicha VI+ (4R + StZ)

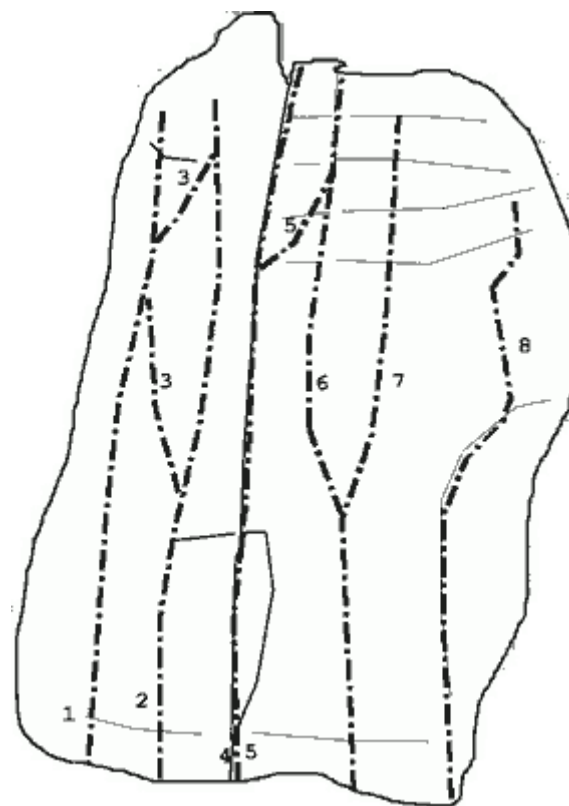

5. Filarek VI.1 (4R + StZ)
6. Smadny Mnich VI.2 (4R + StZ)

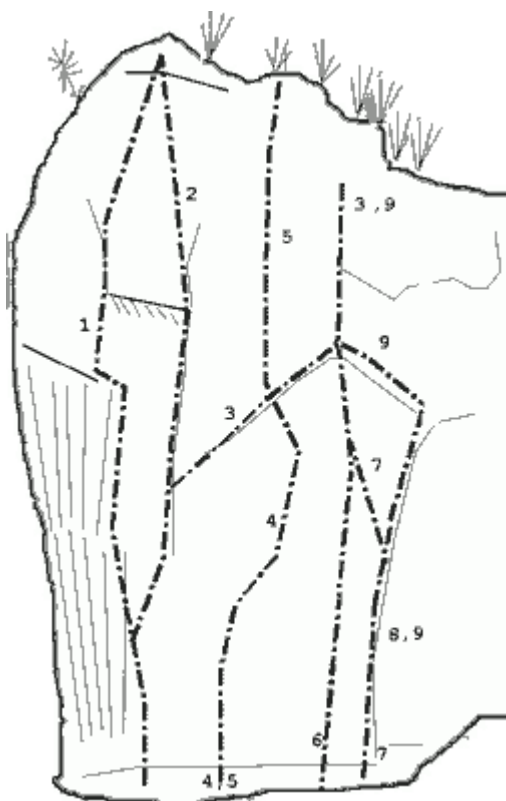
Dupa Słonia

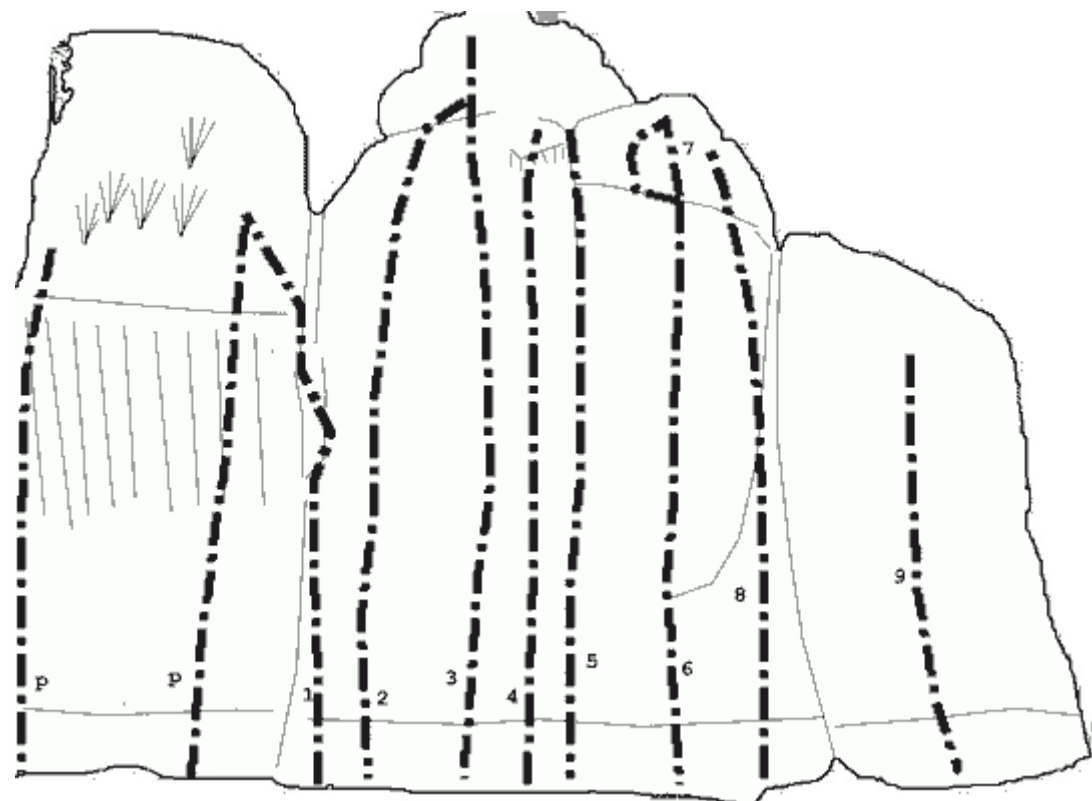
1. Ryski Dziędzielewicza VI.2
2. Lewa Lipczyńska VI.2+
3. Środek Lipczyńskiej VI.3+/4
4. Apoteoza wytrysku VI.4

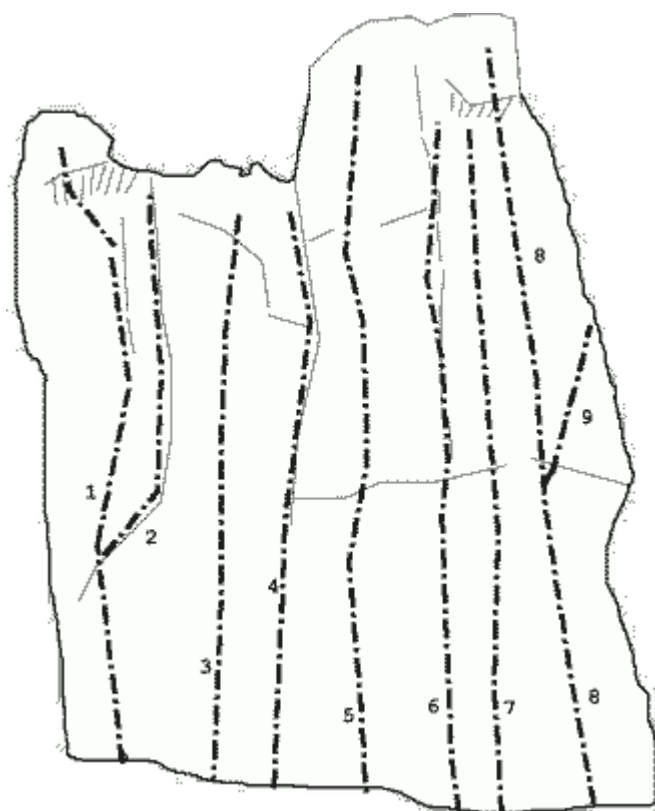
1. Lewa płytką Sasa VI.2
2. Prawa płytką Sasa VI.2
3. Płytką Sasa VI.1
4. Wysoki komin VI
5. Jesionka VI.1+
6. Pożegnanie jesieni VI.5+
7. Nienasycenie VI.4+/5
8. Primadonna VI.4

1. Massive attack VI.4
2. Okap 22 lipca VI.3+
3. Małpie ryski VI.2
4. Wino i Śpiew VI.4+
5. Niepokalana Nekrofilia VI.5+
6. Ogród rozkoszy ziemskich VI.6+
7. Sodomia doskonała VI.5/+6
8. Wahadełko VI.4/4+
9. Metamorfoza furmana VI.4+

1. Mała dupa słonia VI.1+
2. Trudno i darmo VI.4 (ogr.)
3. Próba Turinga VI.6+
4. Lewy meningitis VI.3
5. Prawy meningitis VI.2+
6. Obywatel Scurvy VI.3+
7. Obywatel Scurvy wprost VI.3+/4
8. Nagły atak murarza VI.5/5+ (ogr.)
9. 16 January VI.1+

1. Półtorak straszliwy VI.2+
2. Żółta rysa IV
3. Chłopcy z Nowego Prokocimia VI.1+
4. Dulferek V+
5. Mędracy Tralfamandrii VI.4+
6. Pierwszy Filarek VI.1
7. Błękitny srom VI.4 (ogr.)
8. Będkowski playboy VI.5 (ogr.)
9. Kakofonia VI.2+

Wielowyciągówki Sokolicy

Podczas mojej ostatniej wizyty na Sokolicy w czasie pokonywania Lotu na Brandysa obserwowałem leżące na lewo formacje. Kłębiące się pod czaszką strzępy informacji przypominały o biegnącej gdzieś tam Drodze Bały. Po powrocie do domu postanowiłem się sprawie przyjrzeć. Lustracja domowego archiwum pozwoliła mi (ku mojemu zdumieniu) zgromadzić nawet sporo publikacji na interesujący mnie temat. Ich ilość spowodowała małą zmianę planów. Zdecydowałem się zająć ogólnie wielowyciągówkami na tej nietypowej dla Jury skale.

Uporządkowana literatura którą dysponowałem to:

1. Sokolica – królowa Jury (s.43-44) Góry 12(31) grudzień 1996
2. D. Król. Dolina Będkowska część IV, Skąły: Brandysowa, Sokolica, Wysoka . Przewodnik wspinaczkowy Brytana, wyd.I, 1997
3. P. Drobot. Sokolica (s.96-98) Góry 1-2(68-69) styczeń-luty 2000
4. P.Haciski. Jura 2.1, wyd.II, 2002
5. .R. Nowak, P. Rostek.Dolina Będkowska, wyd.II, 2008
6. P.Drobot. Sokolica, podsumowanie prac i topo. www.wspiny.pl (15.01.2009)
7. T. Ślusarczyk, P.Drobot. Sokolica (topo).www.wspiny.pl(5.03.2009)

Przeanalizowanie tych materiałów, plus pozwoliły mi zaobszrewować jak w paru przypadkach występują w źródłach duże różnice co do przebiegu dróg i ich wyceny.

Na szczęście dzięki tytanicznej pracy w masywie Sokolicy P. Droboła większość wielowyciągówek ma stałą asekurację, więc ich przebieg jest oczywisty. Kwestia części pasaży nieubezpieczonych sprawa zaczyna być ciekawą. Innym problemem są różne wyceny z jakimi spotkałem się w posiadanych źródłach.

Do dróg wielowyciągowych na Sokolicy należy zaliczyć:

1. Droga Biały
2. Lot na Brandysa
3. Wiosenne Palenie Trawy
4. Lewy Komin
5. Warianty Miksera
6. Droga Ostapowskiego
7. Prawy Komin

1.Droga Bały IV,V+ lubVI, (TRAD lub częściowo TRAD)

M. Bała, S. Urbański 1955

To najbardziej enigmatyczna droga. W Górach 12 z grudnia 1996 występuje pod nazwą **Całki**
em na Lewo

i ma wycenę IV. Biegnie ona też całkowicie na lewo od skał Lewego Świecznika. Inne publikacje lokują start tej drogi (1 wyciąg) tak jak biegnie Lot na Brandysa (wycena z zależności od źródła V+ lub VI). Problemem jednak jest jej przebieg powyżej pierwszego stanowiska. Materiał Sokolica – królowa Jury wskazuje na zarośnięte dzisiaj połacie na lewo od połogiej płyty z wbitymi w nią pięcioma ringami znajdującą się powyżej stanowiska na Locie na Brandysa. Inne publikacje wskazują na przebieg wspólny z Lotem... na odcinku do miejsca, w którym skręca on w prawo za kulminację Lewego Świecznika.

Tutaj Droga Bały ma iść dalej prosto w górę, co oznacza dwie możliwości :

- albo zacięciem między filarkiem którym biegnie Lot na Brandysa, a ewidentnym filarkiem z

lewej.

- lub z obejściem wyżej opisanego filarka i wejściem w dużą, totalnie zarośniętą depresję. Inaczej sprawę widzą autorzy przewodnika po Dolinie Będkowskiej R. Nowak i P. Rostek.

Proponują oni następujący przebieg drogi. Start zgodny z sugestią zawartą w artykule z Gór 12 z roku 1996. Stanowisko pierwsze na półce powyżej stanowiska z Lotu na Brandysa i następnie dalszy przebieg zgodny z wymienionymi wyżej możliwościami.

Najbardziej oszczędnie przedstawiają przebieg Drogi Bały publikacje autorstwa lub współautorstwa P. Droboła. Wydaje się tutaj że Piotr (i T. Ślusarczyk) uznał że pierwszy wyciąg jest wspólny z Lotem na Brandysa, a co do dalszego przebiegu nie ma pewności i nie precyzował tego w swoich publikacjach.

Reasumując, **Droga Bały** czeka na ostateczne i jednoznaczne ustalenie przebiegu. Na podstawie dostępnych mi danych określiłem możliwości jej przebiegu:

1. Może to być linia omijająca Lewy Świecznika.
2. Startuje kominkiem na lewo od Lewego Świecznika i osiąga półkę z 1 stanowiskiem z Lotu na Brandysa. Dalej biegnie razem z nim, by następnie iść równolegle do niego zacięciem, lub obejść filarek od lewej i osiągnąć zarośniętą depresję.
3. Jest zbieżna z Lotem na Brandysa do miejsca gdzie skręca on w lewo za kulminację

Lewego Świecznika i dalej jak w możliwości 2.

Oczywiście są możliwe jeszcze inne przebiegi, ale przedstawione wyżej wydają mi się najbardziej sensowne.

Analizując powyższe możliwości istnieje dosyć sporo przebiegów alternatywnych dla tej drogi.

2. Lot na Brandysa V+ lub VI

K. Skoczylas 2007

Droga w całości ubezpieczona. Istnieje jednak rozbieżność w kwestii ilości wyciągów. Przewodnik Dolina Będkowska R. Nowaka i P. Rostka sugeruje jej podział na trzy wyciągi. Opracowanie na www.wspiny.pl. Sokolicy (topo) T. Ślusarczyka i P. Droboła określa ilość ich na dwa. Sugerują oni, że stanowisko nr 2 (według R. Nowaka i P. Rostka) jest tylko stanowiskiem pośrednim do zjazdów. Z autopsji wiem, że sugestia autorów topo ze „wspinania” jest słuszna. Podział drogi na 3 wyciągi powoduje, że 2 i 3 są bardzo krótkie i nic nie stoi na przeszkodzie by nie połączyć ich w całość. Inną sprawą jest długość zjazdu. Z końca drogi na półki jest on krótszy niż 50 m. co powoduje że właściciele liny o długości min. 60 m. powinni zjechać bez problemów na pierwsze stanowisko drogi bez potrzeby przesiadania się powyżej (stosując linę 2x50m. osiągnie się półki jednym zjazdem).

Także różnica występuje w wycenie pierwszego wyciągu. Według P. Droboła ma on V+. R. Nowak i P. Rostek podają VI. Niby różnica nie jest wielka, ale dla niektórych może to mieć znaczenie.

3. Wiosenne Palenie Trawy VI.2

P. Droboł 2000

Droga jest w całości ubezpieczona. Wyceny poszczególnych wyciągów też nie budzą większych kontrowersji. W stosunku do proponowanej wyceny 2 wyciągu przez P. Droboła VI+,

R. Nowak i P. Rostek proponują VI+/1. Ciekawym jest fakt umiejscowienia w opracowaniach stanowisk w środkowej partii ściany. Sytuacja jest tu o tyle specyficzna, że leżą one w odległości od siebie paru metrów. Takie usytuowanie spowodowane było koniecznością uniknięcia przesztynienia liny oraz wygodą asekuranta. Najlepiej obrazują to opracowania autorstwa lub współautorstwa P. Droboła (w końcu on je zainstalował). P. Haciski w swoim przewodniku umieszcza je niezbyt fortunnie jedno nad drugim. Także R. Nowak i P. Rostek nie ustrzegli się przejawiania sytuacji (patrząc na rysunek w ich przewodniku, wydaje się że dzieli je dosyć duża odległość). Należy jednak zdawać sobie sprawę że Wiosenne Palenie Trawy jest drogą ewidentną i nie można się na niej zgubić, lub przeoczyć stanowisko.

4. Lewy Komin V+

H. Fischer, Cz. Łapiński, K. Paszucha 1943

Klasyka Sokolicy i jedna z najstarszych wielowyciągówek na ścianie. Droga w całości ubezpieczona. Jedyny jej mankament, to w opinii wielu brzydki i wyslizgany start. Potem jest już zdecydowanie lepiej. Przebieg według autorów przewodników i topo jednoznaczny. W dostępnych mi źródłach jedynie P. Haciski określa początek 3 wyciągu trochę na prawo od linii rzeczywistej (linia drogi to: po starcie ze stanowiska trawesik w lewo i dalej w górę wąskim kominkiem). Co do wycen to jedyna rozbieżność z jaką się spotkałem to określenie 3 wyciągu przez R. Nowaka i P. Rostka jako V, gdy inne opracowania podają V-.

5. Warianty Miksera VI lub VI+

P. Drobot, U. Wróbel 2000

Głównym problemem wariantów jest miejsce gdzie się one właściwie kończą. Ich autor, a za nim większość w swoich opracowaniach podają, że należy do nich 2 wyciąg Wiosennego Palenia Trawy

Tym samym Warianty przecinają całą ścianę Sokolicy stając się pełnoprawną drogą. Innego zdania są R. Nowak i P. Rostek umiejscawiając koniec wariantów na stanowisku kończącym pierwszy wyciąg

Wiosennego Palenia Trawy

. Trudno odmówić im tutaj logiki, ponieważ dalej biegnie kolejny wyciąg tej drogi i Warianty od tego miejsca nie pokonują już żadnego nowego terenu. Pozostaje jeszcze kwestia estetyki. Kończenie „drogi” w połowie ściany, gdy istnieje możliwość dalszego wspinania (a sama ściana ma tutaj około 70 m. wysokości) wydaje się działaniem nielogicznym i nieefektywnym. Warto więc chyba przychylić się do sugestii autora i zakończyć wspinanie nie na 2 lecz 3 stanowisku. Kwestie rozbieżności wycen i rozmieszczenia stanowisk są identyczne z tymi na Wiosennym Paleniu Trawy

. Jedynym odstępstwem od prawidłowej linii drogi jest zaznaczenie trawersu (zbyt nisko) na 1 wyciągu drogi do 1 stanowiska na Lewym Kominie przez P. Haciskiego.

Droga jest w całości ubezpieczona i łatwa orientacyjnie. Na ostatnim wyciągu biegnie blisko 3 wyciągu Lewego Komina .

Ciekawostką może być fakt funkcjonowania w przewodniku P. Haciskiego tej drogi pod nazwą Bezczelne Warianty Miksera.

6.Droga Ostapowskiego VI.1+ (częściowo TRAD)

E.Ostapowski, H. Stonawski około 1966

Jak na Sokolicę to potężna linia. Smaczku dodaje tutaj dokonanych na niej paru przejść na żywca. Pomimo niewygórowanych trudności długość, trochę kruszyny i momentami trawy powodują dużą klasę takiego przedsięwzięcia. Pierwszym był R. „Riko” Malczyk. Jego przejście było wstrząsem dla ówczesnego środowiska wspinaczkowego. Pomimo upływu lat jest to nadal jeden z najbardziej klasowych „żywców” w Polsce. Pierwszy i drugi „oryginalne” wyciągi drogi zostały ubezpieczone i dzisiaj określa się ich trudności :

- do Grotki (pierwszego łańcucha) V+
- 1 + 2 wyciąg VI.1+ (P. Haciski w swoim przewodniku tych wyciągów nie rozgranicza uznając je za jeden)

Oczywiście można spróbować określić trudności 2 wyciągu bez łączenia go z pierwszym. W tym przypadku będą one oscylowały wokół VI.1/ VI.1+.

Pozostałe długości liny, niestety (?) nie zostały ubezpieczone ringami i oferują mieszaną asekurację z haków oraz tego co sami dołożymy (trzeci wyciąg 3 haki, czwarty ma ich dwa). Zaletą są wszystkie stałe stanowiska. Sprawą dyskusyjną jest pozostawienie bez ubezpieczenia w nowe punkty górnych wyciągów i stworzenie drogi o mieszanej asekuracji. Wspinacze bardzo sportowo nastawieni mogą czuć się tutaj trochę zawiedzeni (same ekspresy to może być za mało), tradycjonaści zadowoleni, że „ nie zniszczono” odcinków drogi o przyjaznej rzeźbie do zakładania własnej protekcji.

Autorzy opracowań w kwestii wyceny drogi są zgodni co do jej kluczowych trudności. Różnice występują w stosunku do przedostatniego wyciągu:

- P. Drobot w roku 2000 określił jego trudność na V.
- Haciski zgadza się tutaj z P. Drobotem
- R. Nowak i P. Rostek proponują wycenę VI
- w najnowszym opracowaniu (03.2009) P.Drobot i T. Ślusarczyk podają wycenę V+.

7.Prawy Komin VI+

M. Babiński, Cz. Łapiński, K. Paszucha 1940

To najstarsza droga na ścianie. Jest w całości ubezpieczona i jej przebieg, rozmieszczenie stanowisk i wycena w źródłach są identyczne. Posiada ona wariant wyprowadzający na przełączkę za Prawym Świecznikiem. Tutaj występują małe różnice w wycenie. Opracowanie P. Drobyta (2000r i 2009r.) i P. Haciskiego podają V+, inne VI.

Ciekawą sprawą jest pokazany w przewodniku P. Rostka i P. Nowaka jeszcze jeden wyciąg startujący ze stanowiska na Prawym Świeczniku prosto w górę i kończący się na kulminacji tej części ściany. Proponują oni wycenę VI.1+ (TRAD). Asekuracja tutaj może być wymagająca. Szkoda że nie jest on ubezpieczony.

Uwagi

Na prawo od Drogi Bały znajduje się całkowicie zarośnięta droga Sajgon (przechodzona) raczej tylko w zimie. Inną możliwością wielowyciągową jest połączenie Supermenów ze Sztolnią Supermenów i Rysą Pokutników. Daje to trudności VI+ z tradowym odcinkiem w sztolni.

Podsumowanie

Wielowyciągówki Sokolicy -
Topo

- 1.Ogrody Sokolicy
- 2.Lewy Świecznik
- 3.Lewy Komin
- 4.Pyta Skwirczyńskiego
- 5.Wielka Płyta
- 6.Prawy Komin
- 8.Prawy Świecznik

Masyw Sokolicy to dominująca skała wschodniego stoku Doliny Będkowskiej. Znajduje się ona w środkowej części doliny górując nad Brandysówką. Wysokość jej ścian dochodzi do 70m. co umożliwiło powstanie tutaj dróg wielowyciągowych, które w naszych skałkach występują stosunkowo rzadko. Po tytanicznej pracy P. Drobota większość dróg posiada kompleksową stałą asekurację. Zostało także ubezpieczone stałą stalową poręczówką dojście na półki z których startują drogi na ścianie czołowej. W wielu przypadkach na startach znajdują się pojedyncze ringi służące do zabezpieczenia asekuranta. Stanowiska na końcach wyciągów umożliwiają wykonanie zjazdów przez co nie występuje konieczność schodzenia wokół masywu. W czasie działań należy pamiętać o konieczności zawiązania węzła na końcu liny w czasie asekuracji (jeżeli asekurant nie jest nią związany), oraz koniecznie także w czasie zjazdów.

Najkorzystniejszy jest dojazd do Bedkowic. Jadąc od strony Katowic możemy zjechać z autostrady w Trzebini lub dalej przy „jajach kosmitów”. Następnie w obu przypadkach kierujemy się na Krzeszowice, potem Rudawę gdzie zjeżdżamy w lewo z drogi nr 79. Na skrzyżowaniu prze Kobylanami kierujemy się w lewo i dojeżdżamy do Będkowic. Z drogi między opisanym skrzyżowaniem a Będkowicami możemy osiągnąć dno Dol. Będkowskiej kierując się za drogowskim w lewo w dół.

Jadąc od strony Olkusza skręcamy z drogi nr 94 w Beble w prawo i dalej jadąc główną osiągamy Będkowice. Od strony Krakowa istnieją dwie możliwości: albo drogą na Olkusz (nr 94) do Bebła, lub przez Bolechowice i Kobylany.

Dojście

Zmotoryzowani mogą pozostawić pojazd przy cmentarzu znajdującym się na północ od miejscowości lub w niej samej (plac przy remizie). Dojście pod Sokolicę prowadzi od parkingu przy cmentarzu początkowo polną drogą, następnie wzdłuż linii lasu by osiągnąć ścieżkę biegnącą stromo w dół wzdłuż ścian masywu Sokolicy. Z dołu od Brandysówki należy iść przez plac biwakowy do linii drzew i trafić na początek ścieżki. Potem kawałek pod górę i już.

Sprzęt

Lina minimum 60m (krótsze mogą w paru miejscach powodować kłopot przy zjazdach) i do 14 ekspresów (Ostapowski). W przypadku prób zrekonstruowania Drogi Bały i końcowych wyciągów Drogi Ostapowskiego potrzebny będzie standardowy zestaw TRAD.

Drogi

1. Droga Bały IV-VI (min. 42m.TRAD lub częściowo TRAD)

M. Bała, S. Urbański 1955

1+1a. V+ TRAD

1c. VI (V+)

1d. III+

1f. V-

2.Lot na Brandysa V+ - VI (37-47m.)

K.Skoczylas 2007

2a. VI (V+)

2b V

2c V+

2b+2c.V+

część źródeł sugeruje robienie tej drogi na dwa wyciągi (stanowisko między 2b a 2c należy taktować tylko jako przesiadkowe w czasie zjazdów.

3.Wiosenne Palenie Trawy VI.2 (45m.)

P.Drobot 2000

3a. VI.2

3b. VI+/1(VI+)

4.Lewy Komin V+ (57-60m.)

H.Fischer,Cz. Łapiński, K. Paszucha 1943 (częściowo hakowo)

Kaskaderzy po 1970 (klasycznie)

4a. V+

4b. V+

4c. V (V-)

5. Warianty Miksera VI+/1 (55m.)

P.Drobot, U. Wróbel 2000

5a. VI+(VI)

5b. VI

5c. VI+/1(VI+)

6.Droga Ostapowskiego VI.1+ (60m. częściowo TRAD)

E.Ostapowski, H.Stonawski około 1966 (częściowo hakowo)

W. Kurtyka 1978 (klasycznie na wędkę)

R. Malczyk 1985(solo)

6a. V+

6a+6b VI.1+

6c. VI(V+)

6d. IV-

7.Prawy Komin VI+ (60m.)

M. Babiński, Cz. Łapiński, K.Paszucha 1940

Kaskaderzy po 1970 (klasycznie)

K. Miodowicz 1978 (solo)

7a. VI+

7b. V+

wariant na Prawy Świecznik VI.1+ (35m. częściowo TRAD)

7c. VI

7d. VI.1+ TRAD

Uwagi

1. Jeżeli w różnych źródłach występowały różnice w długości drogi to podawałem w jakim mieści się przedziale.
2. Przy różnicach wycen podawałem jako podstawową tą wyższą. Niższa jest umieszczona obok w nawiasie
3. TRAD oznacza potrzebę lub konieczność zakładania własnej asekuracji.